

In memoriam MUDr. Jan Buryška

Koncem listopadu 2010 zemřel MUDr. Jan Buryška, emeritní primář klinické biochemie Městské nemocnice v Ostravě. Vzpomínku na něho uveřejnili prof. MUDr. Jabor a prof. MUDr. Palička (FONS 4/2010).

Narodil se 23. července 1934 v Brně, po francouzském a klasickém gymnáziu v letech 1952–1958 vystudoval lékařskou fakultu Masarykovy univerzity. Od roku 1958 pracoval stále v jediné nemocnici – Městské nemocnici v Ostravě.

Začínal na interním oddělení u prim. Veleminského, který ho v roce 1961 pověřil funkcí ústavního transfuzního lékaře, kterou vykonával až do r. 1980. V roce 1963 byl pověřen lékařským vedením centrální laboratoře, od r. 1965 byl primářem Oddělení klinické biochemie do r. 2002. Během té doby vybudoval nové oddělení, vybavil ho moderní analytickou technikou, počítačovou sítí, získal velmi kvalitní spolupracovníky – chemiky a laboranty. Jeho vztah k nim byl příkladný, řešil s nimi i jejich problémy, pomáhal v péči o jejich rodinné příslušníky. Stejně kolegiální byl ke všem dalším v oboru.

Sjednocoval laboratorní postupy, standardizoval metody na základě výsledků celokrajské externí kontroly, nutil všechny k dalšímu sebevzdělání. V roce 1978 založil poradnu pro poruchy tukového metabolismu, spolupracoval s Ing. Martincem při analýzách močových kamenů (1980) infračervenou spektroskopií.

Zabýval se metabolickými příčinami urolitiázy, publikoval a přednášel v českých odborných médiích.

Spolupracoval při založení Svazu českých lékařů, ve výboru Společnosti klinické biochemie pracoval jako člen v letech 1990–1998. Byl členem Společnosti vnitřního lékařství, České společnosti pro aterosklerózu, člen AACC a člen Spolku lékařů v Ostravě.

Získal čestné členství ČSKB, uznání ČSKB Za zásluhy o obor, byl členem redakční rady FONSu, Klinické biochemie a metabolismu.

Byl neobyčejně skromný, neusiloval o tituly, významný internista a významný biochemik. Skvělý člověk! Budeme na Tebe stále vzpomínat.

MUDr. V. Blažej, CSc.

Moje setkání s primářem Buryškou

První osobní setkání s Honzou si vybavuji jako zážitek z mého prvního celostátního kongresu v Pleštněch (1981), kdy se odehrával velmi pozdní návrat ze společensky velmi vydařeného večera na (v té době zcela standardní) vícelůžkový pokoj pro více delegátů sjezdu. Z celé té party jsem si zapamatoval pouze primáře Buryšku. Od té doby jsem měl tu čest být jeho kamarádem, protože jako vyplašený mladý biochemik jsem ještě tolik neuměl vnímat rozhled, znalosti a odbornou hloubku svých kolegů a přátel a musel jsem samozřejmě k této úctě dospět v dalších letech. A u Honzy nebylo těžké se k úctě dopracovat, jeho názory na klinickou biochemii dokázaly obohatit jistě mnoho kolegů, měl tah na bránu, byl důsledný, nevzdával se,

dokázal jasně formulovat stanoviska, ale přitom byl laskavý a dobrý doktor. Zajímala nás společně urolitiáza a její metafylaxe, funkce ledvin a s ní spojené vyšetřovací metody, později jsme s Jankou Franekovou mohli s Honzou spolupracovat na tématech z oblasti diagnostiky dyslipidemií a diabetu. Bylo to poučné, přátelské a kolegiální. Ale to nebylo všechno – stejně milé bylo diskutovat o malířích, grafice, basketu, rugbyových zápasech, chalupě, lyžování, probírat změny ve zdravotnictví, nebo jen si tak povídat o životě. Je smutné psát o kamarádovi, který nám chybí. Ale životní setkání to bylo krásné a nezapomenutelné.

Antonín Jabor